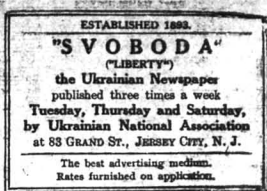

СВОБОДА

Урядовий орган Українського Народного Союзу — "СВОБОДА" — Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXV. ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ., вівторок 23-го січня 1917. Ч. 9. VOL. XXV. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, January 23, 1917. No. 9.

УСПІХИ СОЮЗНИХ ВІЙСК НАД СЕРЕТОМ.

СОЮЗНІ ВІЙСКА ЗДОБУЛИ НІНЕШТІ І ПРИМІСТОК НАД СЕРЕТОМ. -- 1.000 ПОЛОНЕНИХ.

Зловлений корабель „Яровдейл“ з 469 полоненими в німецькій пристані.

НА АТЛАНТИЙСЬКОМУ ОКЕАНІ ЗОВСІМ ЗДЕРЖАНО РУХ КОРАБЕЛЬНИЙ.

НА МОРІ:

КОРАБЕЛЬ „ЯРОВДЕЙЛ“ З 469 ПОЛОНЕНИМИ І ВЕЛИКОЮ ДОБИЧЕЮ В НІМЕЦЬКІЙ ПРИСТАНІ.

БЕРЛІН, 19. січня. — Англіський корабель „Яровдейл“ (5.600 тон) прибув дня 31. грудня до пристані під командування корабельного поручника Бадевіца і 16 німецьких моряків.

На покладі корабля знаходиться 469 пасажирів і моряків з 7 англійських і одного норвезького корабля, затоплених німецьким кружляком на Атлантийському океані. На кораблі знаходиться також значна кількість воєнної добычі.

Набори затоплених кораблів складали ся головню з воєнних матеріалів і поживи, яку везено з Америки для держави-вільних. Між іншим дайшло до кораблів 3.000 тон пшениці, 2.000 тон чукчи і 1.500 коней.

Набір корабля „Яровдейл“ складав ся з 117 самоходів, 6.300 скринь патронів, 30.000 збоїв кіннотного дроту, 3.300 тон сталевих штабів, великої кількості м'яса, солонини і ковбас.

Три англійські кораблі, які затоплено, були озброєні. Між людьми, взятими в полон, 103 походять з негритянських держав.

Прибути кораблі „Яровдейл“ державно допущені в тій же причині німецькою. Так само у великій тій бережить військову власть спосіб, в який корабель перебіс ся крізь ліній англійських кораблів.

Урядова вість про прибуття цього корабля викликала в Німеччині велику радість і одушевлення.

Англіські влади, що знали про втрата своїх кораблів, держаки все те в таємні і призначили ся доперва тоді, коли в негритянських державах появили ся вісті про прибуття корабля „Гудсон Мару“ до Пернамбуку (в Бразилії).

„ЯРОВДЕЙЛ“ В НІМЕЦЬКІЙ ПРИСТАНІ СВІНЕМІНДЕ.

АМСТЕРДАМ, 20. січня. — З Берліна доносять урядово, що зловлений англійський корабель прибув з полоненими і вартісною воєнною добычею до німецької пристані Свіннемінде (над Балтійським морем, на північному березі Померанії).

Вартість воєнної добычі оцінюють найменше на 2 мільйони доларів.

20 АНГЛІЙСЬКИХ КОРАБЛІВ В ПОГОНІ ЗА НІМЕЦЬКИМ КРУЖЛЯКОМ.

ЛОНДОН, 19. січня. — Англіська адміралія видала приказ своїм осядцям, щоб уможливити дальшу пошуку за Американською Європою. В погоні за кораблем візьме участь найменше 20 воєнних кораблів.

Поклику англійські влади здержали відход 50 кораблів.

Військові крути вивислюють малу надію на успішну погоню. Один військовий знавець заявив: „Сего розбійники шукати по широким океані то тесаме, що шукати голки в кошиці сіна“.

ЗАГАДОЧНИЙ НІМЕЦЬКИЙ КРУЖЛЯК.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 20. січня. — Про вигляд німецького кружляка, який наковів стільки лиха торговельній флоту альянті, нема ніяких певних вістей. Оповідання полонених є під тим зглядом розбіжні.

белі, одержавши пересторогу перед німецьким кружляком, лише тоді без свідет. І скоро ми його знову побачили, змінився сечас свій напрям.

„Небавом побачили ми два чужі кораблі і знова змінили напрям в надії, що власть ся нам серед темряви неспостережено уїти перед грозою небезпечно. Однак чужі кораблі не мабути спостережені помімо бреду світлей, бо з цілою силою пари пустились в напрямі нашого корабля.“

„Я видав той приказ палити сильно під кітлами і робив все, щоб не лише втечи. Та наші кораблі при скорості 18 миль на годину не міг оминати нещастя, бо ворожі кораблі зближали ся зі скоростю 18 миль на годину. В короткій часі вони нас дігнали. Коли чужі кораблі допили до нашого корабля, я видав аларм, аби кожний на покладі заспокоїв себе в раціональній поєм. Ми вже тоді були зовсім певні, що тими чужими кораблями є кораблі німецькі, проте котрим нас остерегали.“

„Наш корабель стався. В кілька хвилин опалили наші кораблі 6 німецьких офіцерів і 20 моряків. Вони обидва команду на моїм кораблі і на їх приказ наша задога мусіла перенестися на німецький корабель значні засоби капи і поживи. Відтак німецький командант визначив нам час, щоб ми побибли і поклали свої ріки. Дотерва тоді опустили ми корабель, вивісив до спущених на воду лодок.“

„Тимчасом німецькі моряки заходили ся коло приготування в цілі затоплення ко-

рабля. На переді і на заді корабля заложили вони по один бомб. Коли вже всі опустили корабель, наступив вибух. О год. 2.45 вночі корабель пішов до дна моря.“

„Я бачив ще топлоне трох інших кораблів; два кораблі затопили Німці 9. січня, а один 10. січня. Затоплені ті кораблі відбувало ся точно в такийсамий спосіб, як затоплене наше.“

„Коли затоплене корабля відбувало ся в ленту пору, то один моряк німецької залоги спокійно і систематично крутив корбою кінематографічного апарату, зймаючи деякімі фотографії („муні-пик-чере“) з потоплюючого корабля.“

„Оповідав мені командант німецького кружляка, що одержав приказ від своїх властей, аби з найбільшою обережністю діяти про те, щоб не було жадних страт в людях.“

„Нас держаки під покладом корабля. В кімнатах бракувало воздуха і була велика тіснота. Ми були привнесені через 5 днів спати разом з Гіндусами і з іншими підвудими. Опісля німецький кружляк зловив японський корабель „Гудсон Мару“ і всіх нас переведено на сей корабель.“

„На кораблі „Гудсон Мару“ був скупий засіб води і сученого хліба, який заздала миг вистарчити на дорогу до Пернамбуку.“

„Дня 17. січня „Гудсон Мару“ висадив нас в пристані Пернамбуку.“

„Зовлене наше корабля, „Раднор-шір“, мало місце у віддалено 100 миль на Пернамбуку.“

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

СОЮЗНІ ВІЙСКА ЗДОБУЛИ НІНЕШТІ НАД СЕРЕТОМ. — 400 ПОЛОНЕНИХ МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН, 20. січня. — Союзні війська здобули вчора приступом місто Нінешті над Серетом.

На північ від долини Сузіти відбито Москалів з дуже тяжкими втратами для Москалів. Притім взято поперех 400 Москалів в полон.

В Галичині і на півночі не зайшли жадні зміни.

Урядовий звіт німецького штабу звучить:

„АРМІЯ МАКЕНЗЕНА: Сіговинія і терня утруднювала вчора чинність нашої артилерії. Помімо того однак наша війська взяли приступом місцевість Нінешті над Серетом.“

„АРМІЯ АРХ. ПОСИОПА: У східних Карпатах, на північ від Бельбур, помовний відділ Москалів робили безуспішні напади на становища наших військ.“

„На північ від долини ріки Сузіти несприятель повторив свої розлучні напади. Крім кількості убитих, які лежать перед нашими окопами, втратив несприятель поперех 400 в полонених.“

ЗДОБУТЕ ПРИМІСТКА КОЛО НАНЕШТІ НАД СЕРЕТОМ. 556 ПОЛОНЕНИХ.

БЕРЛІН, 21. січня. — На поладуний схід від Фокшані союзні війська здобули примісток коло Нанешті і прогнали Москалів за ріку Серет.

Підчас переправи через Серет російські війська потерпіли дуже тяжкі втрати. 556 Москалів взято в полон.

Урядовий німецький звіт звучить:

„АРМІЯ МАКЕНЗЕНА: Дня 19. с. м. союзні війська взяли приступом примісток над Серетом, якого російські війська борюлись з великою завзятістю. Нарешті здобуто попереходною дією після рукопашної боротьби на унах миста.“

„РОСІЙСЬКІ ВІЙСЬКА: Переправляючи ся через Серет, поклали під огонь наших гармат і машинних кулі, потерпіли тяжкі втрати. Притім полонено 556 Москалів та здобуто 2 машинні кулі і 4 метали.“

„АРМІЯ АРХ. ПОСИОПА: У східних Карпатах напад російських військ на північ від

„АРМІЯ КН. ЛЕОПОЛЬДА: В Галичині, на Волині і на півночі не зайшли жадні зміни.“

РОСІЙСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ВИДАВ ПРИКАЗ ВСТІХ ПОЛОНЕНИХ УБИВАТИ.

БЕРЛІН, 20. січня. — Полонені салдати в Румунії оповідають:

„Генерал, командант 24. російського корпусу, видав розказ до своїх конових, що не сміють брати нікого в полон. Обов'язком салдатів є повисити генерала, убитого коновим несприятель, який попадаєть ся в його руки. В протинім случаю загрозив генералу, що буде непослушних строга карата.“

МОСКАЛІ СТІЛЯЮТЬ СВОІХ САЛДАТІВ.

БЕРЛІН, 20. січня. — Салдати 56. сибірського полку, піхоти, яких по-

нено підчас останніх битв в околиці Риму, дізнають отсе:

„Вівторок 55. сибірського полку піхоти перебіс ся в утучу. На поміч прибув 54. сибірський полк піхоти і богато утікаючих салдатів вистріляно.“

„Один із полонених був свідком, як з одною компанією розстріляно 13 салдатів. Полонені 54. сибірського полку потвердили знізання салдатів 55. полку.“

ПРОПАСТЬ МІЖ ЦАРЕМ А ДУМОЮ ЗБІЛЬШАЄТЬ СЯ.

ПЕТЕРГРАД, 20. січня. — Царським указом відложено засідання думи аж на 27. лютого. Се відложено вважають за нереру у великій політичній драмі Росії.

Сю перерву будуть старати ся використати відложене засідання думи, щоб привернути можливість співділення правительств з законодатним тілами (думою і державною радою).

Останні часті зміни в кабінеті і поді не дозволили на зближене до себе обох тих сторін. Протиню, між ними почала зростати щораз більша провартість.

Часописник висказуєть ся з великою вєвірою про можливість гармонії серед перших обставин. Часописник „Реч“ пише: „Правда думи і державної ради стає щораз більше неможливою.“

„Бірюжана Вєдомості“ заявляють: „Погоджені про відложене засідання думи справдили ся. Є злишнім висказувати, як важко є тепершня хвиля і як далекосвітне значення має під тепершню пору відложене засідання думи, хоч би на короткий час.“

МИРА МОЖНА НАДІЯТИ СЯ ДОПЕРБА ПО ПЕРЕВЕННІ ВЕЛИКИХ НАСТУПІВ НА ВЕСНІ.

БЕРЛІН, 20. січня. — Нині нема вже в Німеччині двох гадок щодо можливості заключення мира. Відповідь альянті на мирову ноту президента Вілсона поришила справу мира. Шкоре заключення мира буде заленом тепер від вислідів рішучих битв в найбільшій будучности.

Воєнні наряди альянті в Римі і Лондоні та заповідана на лютій конференція президентів англійських посольств дозволяють здогадувати ся, що альянті розлучають з весною велику офензиву, і то в першій мірі у Франції і Бельгії. Не є річю висказувати, що альянті спробують воєнного шаста також і на інших боєвих фронтах, а передасім в Македонії. Рішучо готувати ся до весняних наступів також і держави централії.

Рішуча перемога на весну поришить правдоподібно цілий асид війни і спричинить шкоре закінчене мира.

П'ЯТА ВОЄННА АВСТРІЙСЬКА ПОЗИЧКА ВПОВНІ ПОКРИТА.

ВІДЕНЬ, 20. січня. — Зголошення на покриття п'ятої австрійської позички дали вповні задовольняючий вислід. Детерміний звіт виказує, що зголошення перебіс вже суму 4.700.000.000 корон.

Са позичка є більша ніж були чотирі попередні. Перша позичка вносила 2.217.000.000; друга 2.638.300.000; третя 4.202.600.000; четверта 4.520.300.000 корон.

З додосенем нової позички Австрія збільшила дотер позички на шість міль на суму 18.400.000.000 корон; разом з позичками, затвердженими Угорщиною, всіма позичками Австро-Угорщини вносить 28.400.000.000.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and
Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand
Street, Jersey City, N. J.

Established 1923.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
Jersey City, N. J.
83 Grand Street,
Jersey City, N. J.
Address: 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as second-class matter March 29, 1911, at the
Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of
March 3, 1879.

SUBSCRIPTION: UNITED STATES: \$2.50 per year
\$1.25 per 6 months
\$1.00 per 3 months
In Jersey City and to foreign countries: \$3.25 per year
\$1.75 per 6 months
\$1.00 per 3 months
Single copy 5 cents.

Відомості: Державна: на рік \$2.50
на 6 місяців \$1.25
на 3 місяці \$1.00
В Україні і за кордоном: на рік \$3.25
на 6 місяців \$1.75
на 3 місяці \$1.00
Окремі копії 5 центів.

За кошту зміни адреси платити 5 центів.
Address: 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Всі моні-ордери і чеки треба вказувати на адресу
"Свобода".
При експресі замовлення надіслати доплату моні-
ордери або чек.

Число телефонів 478 Jersey City.

За всі оголошення розміщувати в "Свободі" редакція
не відповідає. — Републіканці не заперечать.

3 біжучої хвилі.

Український Парламентарний Клуб
оголошує в "Літ" з дня 29, надіслати м.
р. відомості до "Українського Народу
Галицької Землі".

Дня 5. надіслати — говорить ся у тій
відомості — оголошено царським указом,
заповідаючи, що коронний край, званий
Галичина, має одержати так широкую ав-
тономію і самоуправля, щоб лише те на-
лежало до Відня, що відноситься до цієї
Австрії, а всі інші краєві справи: госпо-
дарські, народні, просвітні і якимось ма-
ли би належали на будуче до коронного
союму у Львові. Отже не парламент у Ві-
дні, вибраний на підставі загальної і рів-
ного права виборчого, але галицький ку-
рлявський сойм з польською і панською
більшістю мав би в будочності рішення
найважливіші для нас справи і надавати
нам закони. Для нас була би на будуче
замкнена дорога: представляти наші крини-
ці і повелевати супроти нас наших против-
ників перед німцями Австрії і цілого світа.
Ми маємо бути членом в імператорському
парламенті і видати в руки галицького
союму. З нашого краю повстане незнач-
е польська держава побудована на
польського королівства, з тою лише
різницею, що його королем буде імпер-
атор австрійський.

Навіяні довші історичні факти про
права Українці до галицької землі, ма-
ніфест української парламентарної ре-
презентації каліце:

Український Народ! Скажми правитель-
ству з дня цього краю, з найменшого на-
міру, про те, що ми хочемо бути членом
широкою автономії галицького союму,
щоб ми жили ся при Австрії і при па-
рламенті у Відні, щоб наші мати по-
добно наш край і дано нам український сойм
у Львові. Пронзати виступити Галиччю
не хочемо польської автономії на нашій
землі! Хочемо мати, як доси, своїх посівів
у віденському парламенті! Додавати ся по-
доду краю і українського союму для укра-
їнської землі в границях Австрії.

З Галиччю доносять на підставі вістий,
одержаних з Циммерштадта, що президент
австрійського кабінету, гр. Клям-Марш-
пін, і шеф австрійського воєнного бю-
ро для розділу поживи, ген. Гофер, від-
були в Берліні довшу нараду з німеч-
инським канцлером Бетман-Гольвегом, мі-
ністром для заграничних справ Циммер-
маном і з директором бюра для спо-
живних матеріалів, Адольфом Батшом.

Предметом наради було передіслати
подання про справ економічних, між
іншими також розділ засобів поживи,
здобутих в Румунії. Крім того була та-
кож обговорювана основна справа Га-
личчини.

Сими днями американське пра-
вительство заключило контракт з од-
ною фабрикою амуніції в Англії, яка має
доставити 2-мільйонів Державним гарма-
тичних кулях 14 і 16-цалового калібру за
суму \$3,141,000. Американські фірми
жадали по \$200 від штуки більше ніж
англійська фірма Галфайлд. Окрім того
англійська фабрика зобов'язана си до-
ставити 4,500 чотиринадцяти-цалових
лабів в протилу 19 місяців, а 3,000
п'ятнадцяти-цалових лабів в протилу
16 місяців. Американські фабрики аму-
ніції ждали на доставку тих лабів два
рази довшого часу.

І легше хто оміє сказати, що аме-
риканські фабрики не є добрим аме-
риканським патріотизмом.

Чого може надіятися український нарід
на случай побіди Росії?

Дотеперішня війна вказала, що
одним з найголовніших воєнних зма-
гань Росії було заняття східної Галиччи-
ни і Буковини. Коли Росія покладає та-
ку ціль між своїми головними задача-
ми, то вона не робила цього случайно,
але мала до цього важку причину.

Щораз сильніше змагаючий ся
зрієть свідомість і народного життя се-
ред Українців в Галиччині і Буковині
виспівали в російських урядових кру-
гах затривожене. Вже перед війною Ро-
сія при помочи грошей і наймеленх
агентів розвинула була в Галиччині, на
Буковині і на Угорщині сильну атаку-
вання в користь царства, щоб підго-
тувати ґрунт до своєї дальшої роботи.
Росії розходило ся у теперішній війні
о здобуття східної Галиччини і Буковини,
щоб на разі спинити, а відтак зовсім
убити національний рух серед украї-
нського народу і в сей спосіб усунути не-
безпеку, яка могла Росії грозити на слу-
чай, коли би сей народний рух обняв
також і широкі маси українського на-
селення в Росії.

Що Росія мала такі цілі, а не ін-
ші, про се свідчить становлення Росії
завдяк зглядом Українців заявила на
початку війни і якого вона не змінила,
але його підтверджує за до сей пори.
З виходом війни російські власті
перевели сеїчас арештоване випалених
провідників і діячів на російській
Україні. Росія з великим недовером від-
носилася до до України. Були случаи,
що російські власті випалених Укра-
їнців, які були навіть офіцерами в
російській армії, утвудили з війська і за-
судили на Сибір. З виходом війни за-
боронено підписувати всі українські
часописи і розвізано всі українські
часописи.

Що Росія діє мала на цілі зовсім
змішати український народний рух, про
се свідчить найкраще господарка ро-
сійських військ і властей підчас її пер-
шого і другого нападів на Галиччину і
Буковину. Напад російських військ на
Галиччину і Буковину були може в де-
яких страшишій від колишніх нападів
Татар і Турків. До воєнних операцій в
Галиччині і Буковині уживала Росія своїх
найкращих і найбільше диких військ,
підчас коли поляки, зложених з Укра-
їнців, уживала головню на Кавказі або
на піччині. І в тім вона не довіряла
російським Українцям, добуваючи для
себе велику небезпеку.

Колі з одної сторони російські вій-
ська нищили безоглядно добуток украї-
нського населення, рубуючи і псуваючи
з огнем сотні українських сіл, допуска-
ючи ся страшних насильств на спокій-
ні українські населення, тоді російські
власті з другої сторони робили всі
заходи, щоб змішати цілковито украї-
нський народний рух. Масове арешто-
вання і вивожене на Сибір українських
провідників, вивожене і уміщуване в
російських школах української мо-
лоді, заборона української мови, закрит-
тя всіх українських шкіл, читальні і
товариств, безоглядне нищення украї-
нських бібліотек і книжок, насильне
вироджування царства при помочи
в тім чині спровадження православних
батьків — отсе лише заголовки
тих страшних подій, які діяли си і ді-
ють ся по нинішній день на украї-
нських землях.

Тут час, коли здавало ся, що ро-
сійські власті на стільки осяматують
до того, що бодай підчас дальшої війни не
рестануть переслідувати українське на-
селення і не будуть допускати ся на

нім тих страшних насильств, які мали
місце на початку війни підчас першого
нападу на Галиччину і Буковину. Тим,
що підносили голос і ставили дома-
гання на зміну режиму російських властей
на зайнятих українських землях, зовсім
не розходило ся в Україні, але вони
домогали ся сего тому, бо в поступо-
ванню російських властей добували в
часті причину нещастя російській армії.
Українське населення відносилось ся край-
но ворожо і до російських військ і до
російських властей та чинило причи-
нило си до поразки російських військ.

Але й його голосу не послухали кер-
манці російської держави. І коли з
весною минулого року російські вій-
ська почали знову наступ на Галиччину і
Буковину, повторилася та давня історія.
„Горбатого її могла не випустити“.
Такема і Росією. Як доводило Росія не
буде цілковито розбита, так доводило
найменший наїд, що відносини в Росії
змінять ся на ліпше.

Останні події в Росії, а передісім
нахвалені чорносотенними власті у свої
руки, вказують, що Росія не думає ко-
ристити з дотеперішних сумнівних до-
свідків, але дальше се глибоко бродить
у своїх старих гріхах.

Чого міг би надіятися український
нарід від Росії на случай прилучення до
неї східної Галиччини і Буковини? Пі-
сля дотеперішнього становлення Росії
зглядом Українців легко се відгадати.

Росія на случай побіди докончить
уєїх заходів, аби знищити передісім
національний рух серед українського
народу в Галиччині і Буковині. Для ле-
шого осямтєть се цілі послужили би
російським властям велика економічна
руїна, жертвою котрої впаде східна Га-
личчина і Буковина. Вже нині обчислю-
ють шкоди у східній Галиччині і на Бу-
ковині на кілька мільярдів корон; до
кінця війни вони ще значно збільша-
ють ся. Чи може хто припускати, що
російське правительтво на случай по-
біди подобає би про відбудованні
зручності на цих українських зем-
лях? Більше ніж певно, що ні. Еко-
номічна руїна українського населення була
би найважливішим чинником в руках ро-
сійських властей в цілі нищення націона-
льного руху. Підносиви пераз гадки, що
через задушення східної Галиччини і Бу-
ковини національна свідомість під
впливом австрійських Українців була
би поширена і на українські землі в
Росії, не заслуговує навіть на увагу. Ро-
сійське правительтво, творячи ці зло-
бутих українських земель нової губер-
нії, подбає вже про те, щоб вему за-
добити. Рішчозено російське пра-
вительтво залас східну Галиччину і Бу-
ковину великою хмарою російських чи-
новників і різнічє уєвдну працю над
викорінення українського народного
руху. Треба також припускати, що ро-
сійське правительтво не пощадить і
релігійних переконань місцевого на-
селення, але буде всіма силами старати
ся насильно вводити царство.

Ось-такі вигляди може мати украї-
нський нарід на случай побіди Росії і
прилучення до неї східної Галиччини та
Буковини. На случай побіди Росії гро-
зять Українцям небезпека цілковитого
знищення їх народного життя. Лише роз-
бита Росія, лише цілковито її програва
у теперішній війні може принести сво-
боду народам, які стогнуть в тяжкій ро-
сійській ярмі. І не лише народи пово-
лені, але й сам російський нарід не
може надіятися на здобуття собі пале-
нних прав, як доводило Росія буди побіди.

СКЛАДАЙТЕ ДАТКИ НА ЖЕРТВИ ВІЙНИ!

Нехай не буде між нами нідоного, який, співчуваючи з долею наших
братів в рідній країні, не поспішить би з підмогою на нещасні жертви війни.

Жертвою всі! Жертвою по можності як найбільше!

Всі визнає жертводавців і гроші треба посылати на адресу: Rev. E.
SYDORAK, 42 Van Buren St., Passaic, N. J. Чени і моні-ордери треба ви-
писувати так: "UKRAINIAN ALLIANCE", K. KIROVCH, Treas., Jersey
City, N. J. Після волі жертводавців датки можна одзначувати на слідуєчі
фонди: ФОНД ВДІВ І СИРІТ, ФОНД ЗАСЛАНИХ НА СИБІР І ФОНД СІ-
ЧОВИХ СТРЕЛЬЦІВ.

Українська Рада в Америці.

РОСІЯ „ВИЗВОЛЮЄ“ МАЛІ НАРОДИ І СЯГАЄ СВОЄЮ ЛАБОЮ ПО
КОНСТАНТИНОПОЛЬ (ЦАРГОРОД).

(Характерна з інформації часопису „Janinet Media“).

ІВАН ФРАНКО.

СИПЛЕ, СИПЛЕ, СИПЛЕ СНІГ...

Сипле, сипле, сипле сніг
З сніга біроз безодні;
Міридами летить
Ті метелики холодні.

Одноостайні мов жура,
Зимні мов ліхтар долі,
Приспівують все життя,
Всю красу днів і поє.

Білий килим забути,
Одубити, отупити
Все покрити, стискає все
До найліпшого корини.

Сипале, сипале, сипле сніг,
Міридами оговь в душі
Меркне, слабне, потає.

РОЗДУМАЙМО ДОБРЕ НАД СИМ.

(Надсавна стаття).

Для безсторонних обсерваторів остан-
ній події на американській Україні дають
багато основ до думань. Що і що є при-
чиною нищення замішання; що радє з
нищенням безоголов між американськи-
ми Українцями.

На такі питання не легко відповісти. Ще
важкіше відповісти на них є для того, хто
не є втягненим в українські справи в
Амерії. Та всеж такі люди, котрі інте-
ресують ся нищенням „політикою“, мають
про неї своє вироблене поняття. Те поня-
ття, полюбте безсторонного Українця, треба
подати до відома ширшого загалу.

Виходить таке, що між американськи-
ми Українцями висторію ся дві партії.
Які се партії; до якої мети стремить одна,
а до якої друга, — вяснити ся нізше.

Донедавна американській Україні про-
вадили завзяті боротьбу з канцлером
Боротьба по довгих зусиллях перекидала
ся на нашу сторону і нині ми вже триум-
фуюмо на руїнах канцлєства. Хоч випадає
канцлєства ще не пригласити цілковито,
але воно не відграє тепер у нас вже ніякої
ролі.

Та для українського народу традиє ся
новий клімат. На нього кинула ся нова
звезда, що страшишша поємсть ніж канцлє-
ство. Та поємсть розвиваєт ся в міру во-
дого, але поємсть не має своїм ви-
решен. Коли перевага по стороні ро-
сійській, тоді ту поємсть незвичайно скоро
починають ширити дєві одици.

Тут треба шукати причини нищення
заколоту між американськими Українцями.
Підчас нинішньої війни американські
Українці дістали кілька патентованих па-
тротів, які ще ніколи перед тим не були
в Америці, а приїхали тут лише тому, аби
на приказ російських властей виробити
заплату між українським народом в Аме-
рії.

Приїхавши тут, вони відразу знайшли
соби відлюдний ґрунт і охорону. Тут во-
ни знаходили ся з людьми, які вже давно
стояли в тісній зв'язі з російськими ко-
нсулами, але поємсть не мали своїм ви-
ражен розпочати свою погану і криву ро-
боту. Вони знали, як український нарід
обходиться ся зі слугами чорносотенного
російського правительтва; вони знали,
що нарід не дєсь себе журити і, лізавши
се, вони почали стріти скрипку на нині-
шню.

Щоб-пригнати до себе нарід, ро-
сійські агенти почали улавати ревнох Укра-

їнців, а рівночасно почали нападати на тих,
які є найбільшійо перешкодою до здійснен-
ня їх „ідеалів“. Вони почали бити „Свобо-
ду“, кажучи, що „Свобода“ стоїть на услу-
гах австрійського правительтва. Знайшли
ся такі, що повірили сьому, але... не бо-
гато їх, бо кожний дуже добре знає, що
„Свобода“ має на стільки сил, аби упер-
лати ся самостійно. Вони се дуже добре
знають, але їх порученє від російського
правительтва вимагає, аби так говорити,
кричати і писати.

Про працю „Свободи“ не потрібно до-
вождити в Америці, знає, що „Свобода“
вже стояла на сторожі народних справ;
„Свобода“ і її читачі, Український Наро-
дний Союз і його члени все попирали і бу-
дуть попирають українські інституції.

Але, люди доброї волі, придивим ся ту-
пер на працю тих, що кидають болатом
на „Свободу“. Придивим ся, хто вони, де
вони і відки впади ся та яка їх зброта?

Вони собі „учени“ люди, згуртовані
при „Народній Волі“, приїхали з Швай-
царії або Швеції і тут тайно пропугують
російську ідею. Гляньте на „Народну Во-
лю“: вона від першої до останньої стрічки
переповнена нападами на „Свободу“, на
У. Н. Союз і його урядників, а рівночасно
вона містить забавляння на ясо статі про
Росію, російське життя і т. п. Подивити
на неї, як рішучо вона називає зрадника-
ми українських посівів в Австрії, так по-
глядіть на українського народу. А дивити ся, як вона
красенію лише про Росію.

Розважмо, здорово розберіть усі. Не
будете сторонниками, але любите правду.

Чи українська газета помістить клич
„чому я не дам“ цента на двоє і сироти
в степі краю?

Ніодна українська газета того не помі-
стить. — А „Народна Воля“ помістила!

Чи хоч одна українська газета в Аме-
рії виступила ворожо проти фонду ім.
Івана Франка?

Ніодна українська газета в Америці
проти того фонду не виступила. А „Наро-
да Воля“ виступила!

Чи хоч одна українська газета помісти-
ла би таку допис, де дописувальць стра-
шить людей, аби не підписували ся під
протестом проти автономії Галиччини?

Ніодна українська газета такої глєвни-
чї і кривинної дописи не помістила би. —
А „Народна Воля“ помістила!

Чи хоч одна українська газета помі-
стила дописи проти Українського Наро-
дного Дому в Нью Йорку?

Ніодна українська газета такої дописи
не помістила. — А „Народна Воля“ по-
містила!

Чому „Народна Воля“ поміщує все
то, що відноситься ся ворожо до української
справи? Чому „Народна Воля“ нападе на
українських посівів у старім краю? Чому
„Народна Воля“ нападе на „Свободу“?
Український Народний Союз і його уряд-
ники? Чи може через се, що вони стали
сильно перешкодою до здійснення росій-
ських ідей „швайцарських делегатів“?
Над повисшими питаннями українська
супільність в Америці повинна добре за-
становити ся. Не треба бути фанатич-
ні однієї другої сторони, але треба ста-
ти по середині і аж тоді дивити ся, де є
правда. А правду знайдемо тоді, коли бо-
дай трохи встановимо ся над тим, чому
„Народна Воля“ і одици згуртовані біля
неї побивають „Свободу“ і всею украї-
нське, а поплід небеса вихваляють всю ро-
сійське.

Безсторонний.
Безсторонний.

THE

